

РЕШЕНИЕ НА ПЪРВОИНСТАНЦИОННИЯ СЪД (втори състав)

22 май 2007 година *

По дело T-216/05

Mebrom NV, установено в Rieme-Ertvelde (Белгия), за което се явяват адв. С. Mereu и адв. К. Van Maldegem, avocats,

жалбоподател,

срещу

Комисия на Европейските общности, за която се явяват г-н U. Wölker и г-н X. Lewis, в качеството на представители,

ответник,

с предмет жалба за отмяна на предполагаемо решение, съдържащо се в адресирано до жалбоподателя писмо на Комисията от 11 април 2005 г. относно предоставянето на квоти за внос на метилбромид за 2005 г.,

* Език на производството: английски.

ПЪРВОИНСТАНЦИОННИЯТ СЪД НА ЕВРОПЕЙСКИТЕ ОБЩНОСТИ
(втори състав),

състоящ се от: г-н J. Pirrung, председател, г-н N. J. Forwood и г-н S. Papasavvas,
съдии,

секретар: г-жа С. Kristensen, администратор,

предвид изложеното в писмената фаза на производството и в съдебното
заседание от 28 ноември 2006 г.,

постанови настоящото

Решение

Правна уредба и фактическа обстановка

1. Виенска конвенция и Монреалски протокол

- ¹ С Решение 88/540/ЕИО на Съвета от 14 октомври 1988 година относно сключването на Виенската конвенция за защита на озоновия слой и Монреалския протокол за веществата, които разрушават озоновия слой (ОВ L 297, стр. 8; Специално издание на български език, 2007 г., глава 11, том 5, стр. 86), Европейската общност става страна по Виенската конвенция за защита на озоновия слой (наричана по-нататък „Виенската конвенция“) и по Монреалския протокол за веществата, които разрушават озоновия слой (наричан по-нататък „Монреалският протокол“).

- 2 Метилбромидът влиза в приложното поле на Монреалския протокол. Това е пестицид, който се прилага чрез фумигация и се употребява главно в земеделието, тъй като прониква лесно в почвата и е ефикасен срещу широк набор от вредни елементи. Неговото бързо разграждане пречи на заразяването на хранителната верига и подпочвените води. Поради тези причини метилбромидът е един от петте най-използвани пестицида в света. Недостатъкът му обаче е, че разрушава озоновия слой.

- 3 През 1997 г. страните по Монреалския протокол се договарят за поетапно намаляване на производството и вноса на метилбромид в развитите страни до 31 декември 2004 г. и за забраната на производството и вноса на метилбромид в развитите страни, считано от 1 януари 2005 г., освен при т.нар. „критични нужди“.

- 4 По силата на Решение IX/6 на страните по Монреалския протокол (наричано по-нататък „Решение IX/6“) нуждата от метилбромид се счита за „критична“ само ако заявителят установи, че липсата на наличност от метилбромид за конкретната нужда ще доведе до значително смущение на пазара, от една страна, а от друга — че не съществуват други технически или икономически оправдани алтернативни вещества или заместители на разположение на този потребител, които са приемливи от гледна точка на околната среда и здравето и са подходящи за селскостопанските култури и обстоятелствата на избора.

- 5 Освен това Решение IX/6 изисква производството и използването на метилбромид за критични нужди да се разрешават само когато:

— са предприети всички технически и икономически приложими стъпки за свеждане до минимум на критичните нужди и всички емисии на метилбромид, свързани с това,

- в наличните запаси от складирани или рециклирани материали няма на разположение метилбромид в достатъчно количество и с достатъчно качество,

- е доказано, че се полагат съответните усилия за оценяване, пускане на пазара и осигуряване на регулаторно одобрение на алтернативите и заместителите в съответствие с приложимата национална правна уредба.

2. Регламент (ЕО) № 2037/2000

- 6 Произтичащите от Виенската конвенция и от Монреалския протокол задължения са въведени понастоящем в общностния правен ред с Регламент (ЕО) № 2037/2000 на Европейския парламент и на Съвета от 29 юни 2000 година относно вещества, които нарушават озоновия слой (ОВ L 244, стр. 1; Специално издание на български език, 2007 г., глава 15, том 6, стр. 108, наричан по-нататък „Регламентът“). Този текст определя правилата, приложими към производството, вноса, износа и използването на някои вещества, които нарушават озоновия слой, едно от които е метилбромидът.

- 7 Съгласно член 2 от регламента предприемач по смисъла на този регламент е „всяко физическо или юридическо лице, което произвежда, рециклира за пускане на пазара или използва контролирани вещества за промишлени или търговски цели в Общността, което пуска такива внесени вещества за свободно обращение в Общността или което изнася такива вещества от Общността за промишлени или търговски цели“. „Пускането на пазара“ е определено като „доставянето или предоставянето на трети лица възмездно или безвъзмездно на контролирани вещества или продукти, съдържащи контролирани вещества, които са предмет на настоящия регламент“.

8 Член 3, параграф 2, подточка i), буква г) от Регламента забранява производството на метилбромид след 31 декември 2004 г., с изключение именно на критичните нужди в съответствие с член 3, параграф 2, подточка ii) от него и при спазване на определените в Решение IX/6 критерии.

9 Член 3, параграф 2, подточка ii) от Регламента предвижда:

„В светлината на предложенията, направени от държавите-членки, Комисията [...] прилага критериите, посочени в Решение IX/6 на страните, заедно с всички други значими критерии, с цел да се определят всяка година всички критични нужди, за чието задоволяване биха могли да се разрешат производството, вносът и употребата след 31 декември 2004 г. на метилбромид в Общността, разрешените количества и видове употреба и тези потребители, които могат да се ползват от изключението, отнасящо се до критични нужди. Това производство и вносът ще се разрешават само ако няма подходящи алтернативи или страните не разполагат с рециклиран или регенериран метилбромид [...]“

10 Член 3, параграф 4 от Регламента предвижда, че Комисията издава разрешителни на определените в съответствие с член 3, параграф 1, втора алинея и параграф 2, подточка ii) потребители, като ги уведомява за веществата, приложенията и количествата, които имат право да използват.

11 Освен това в член 4, параграф 2, подточка i), букви а)—в) от Регламента се предвижда, че всеки производител или вносител гарантира, че изчисленото количество метилбромид, който пуска на пазара или използва за собствени нужди в периода от 1 януари 1999 г. до 31 декември 2004 г., не надвишава определен процент от изчисленото ниво на метилбромид, който е пуснал на пазара или е използвал за собствени нужди през 1991 г.

- 12 По силата на член 4, параграф 2, подточка i), буква г) от Регламента и при спазване на условията по параграфи 4 и 5 всеки производител или вносител гарантира, че не пуска на пазара или използва за собствени нужди метилбромид след 31 декември 2004 г.
- 13 Съгласно член 4, параграф 4 от Регламента тази забрана не се прилага по-специално за пускане на пазара или употреба на контролирани вещества, ако те се използват за критични нужди, заявени от посочените в член 3, параграф 2 от Регламента лицензирани потребители.
- 14 Освен това член 4, параграф 5 от Регламента предвижда, че всеки производител или вносител, който има право да пуска на пазара или да използва за собствени нужди посочени в този член контролирани вещества, може да прехвърли това право по отношение на цялото или част от количествата от тази група определени в съответствие с настоящия член вещества на всеки друг производител или вносител на тази група вещества в Общността.
- 15 Член 6, параграф 1 от Регламента предвижда:

„Пускането в свободно обращение или преработката по активно усъвършенстване на контролирани вещества в Общността подлежат на разрешително за внос. Такива разрешителни се издават от Комисията след извършването на проверка за съответствие с членове 6, 7, 8 и 13.“

- 16 Член 6, параграфи 3 и 4 от Регламента определя реквизитите, които трябва да съдържа заявлението за издаване на разрешително, и предвижда, че Комисията може да изисква сертификат за естеството на веществото,

предназначено за внос. Член 8 от Регламента забранява вноса на контролирани вещества от държави, които не са страни по Монреалския протокол. Член 13 от Регламента при определени условия позволява дерогации, по-специално от забраната по член 8 от Регламента.

17 Член 7 от Регламента гласи:

„Пускането в свободно обращение в Общността на контролирани вещества, които са внесени от трети страни, подлежи на количествени ограничения. Определянето и разпределението на квотите за периода от 1 януари до 31 декември 1999 г. и за всеки последващ 12-месечен период ще се извършва в съответствие с посочената в член 18, параграф 2 процедура. Разпределят се квоти само:

- а) за контролирани вещества от групи VI и VIII, посочени в приложение I;
- б) за контролирани вещества, ако те се използват за неотложни или критични нужди, или за карантина и обработка на пратки преди износ;

[...]“

18 Член 17 от Регламента се отнася до предотвратяване на изтичането на контролирани вещества, като в параграф 2 от него по-специално се предвижда, че държавите-членки определят изискванията за минимум квалификация на персонала, извършващ обеззаразяване с метилбромид.

19 Според член 18 от Регламента Комисията се подпомага от Комитет, за който се прилагат членове 4 и 7 от Решение 1999/468/ЕО на Съвета от 28 юни 1999 година за установяване на условията и реда за упражняване на изпълнителните правомощия, предоставени на Комисията (ОВ L 184, стр. 23; Специално издание на български език, 2007 г., глава 1, том 2, стр. 159).

3. Режим на прилагане на членове 6 и 7 от Регламента: настъпили на 1 януари 2005 г. промени

20 От писмените становища на страните и от техните писмени отговори на поставени от Първоинстанционния съд въпроси се извеждат следните данни относно настъпилите на 1 януари 2005 г. промени в прилагането на членове 3, 4, 6 и 7 от Регламента.

21 До 31 декември 2004 г. системата на разрешителни и на разпределени квоти в съответствие с членове 6 и 7 от Регламента действа, както следва: всяка година, обикновено през септември, вносителите представят на Комисията заявление за квота за внос за следващата година под формата на стандартен формуляр, специално създаден за целта от Комисията. Квотите се разпределят обикновено през януари или февруари на следващата година с решения на Комисията, в които се съдържа поименен и изчерпателен списък на вносителите, чиито заявления са одобрени от Комисията, като се уточняват техните индивидуални квоти. Обемът на индивидуалните квоти за метилбромид се изчислява в зависимост от историческия пазарен дял през 1991 г. на осем вносителя, имащи право на квоти за внос на метилбромид за контролирани нужди.

22 От 1 януари 2005 г. разрешените количества и нужди, както и предприемачите, които могат да се ползват от изключението, отнасящо се до критични нужди от метилбромид, трябва да се определят всяка година от Комисията в съответствие с процедурата по член 18, параграф 2 от Регламента, с посочените в Решение IX/6 критерии и с всеки друг критерий, приет от страните по Монреалския протокол.

- 23 През март предходната година Комисията кани държавите-членки да представят до 30 юни своите заявления за критични нужди от метилбромид. При разглеждането на заявленията Комисията обикновено се подпомага от външни експерти и определя разрешените за употреба при критични нужди количества за всяка селскостопанска култура и за всяка държава-членка.
- 24 След това Комисията публикува известие в *Официален вестник на Европейския съюз* за всички разрушаващи озоновия слой приложения, с което се съобщава, че ще бъдат фиксирани квотите за ограничаване на общото количество метилбромид, което може да се пусне на пазара с оглед на критични нужди. След това тя подготвя решение, в което се определят разрешените количества метилбромид, които да се използват за критични нужди.
- 25 Държавите-членки съобщават на Комисията цифрови данни относно наличните запаси от метилбромид за критични нужди и предоставят имената и адресите на всеки фумигатор или действащо фумигационно предприятие, квотата по селскостопански култури и по фумигатор, плана за начина, по който метилбромидът ще бъде използван в съответствие с Регламента, както и запасите на всяко фумигационно предприятие и за всяка нужда. Държавите-членки разпределят общата квота между фумигаторите по свои критерии.
- 26 Комисията е създавала електронна система за управление и разпределяне на квоти чрез уебсайт за озоноразрушаващите вещества (Ozone Depleting Substances, наричан по-нататък „уебсайтът ODS“). Квотите и запасите на всеки фумигатор са записани на този уебсайт. Всеки фумигатор е длъжен да се регистрира чрез своята държава-членка и получава парола за достъп до уебсайта ODS, където може да подаде заявление за разрешително за внос или за производство на метилбромид при изчерпване на запасите. Системата е изградена по такъв начин, че запасите се приспадат от квотите за производство или за внос. Посредством уебсайта ODS фумигаторът получава разрешение да вземе съответни количества от запасите. След изчерпване на запасите фумигаторът може да поиска разрешение за внос или за производство. Тези разрешения могат да се получат само през уебсайта ODS.

27 След като получи квота, фумигаторът може да избере регистриран на уебсайта ODS вносител и да му възложи да внесе необходимото количество метилбромид. В заявлението за количества в рамките на квотата се посочва вносителят. Комисията съобщава с електронно писмо на фумигатора дали приема или отхвърля заявлението. Ако заявлението е прието, Комисията „приключва процедурата“ и информира съответната държава-членка. За да извърши вноса и да освободи стоката от митницата, вносителят трябва след това да поиска и получи от името на фумигатора подписано от службите на Комисията разрешително за внос, съответстващо на заявлението на фумигатора, що се отнася до количеството, вида на селскостопанската култура и държавата-членка. Вносителят може да обедини няколко заявления за внос, за да получи достатъчно метилбромид, с цел да отговори на няколко заявления с едно-единствено разрешително за внос. След това вносителят е длъжен да достави точното количество метилбромид на фумигатора.

28 Държавите-членки се приканват да представят годишни доклади относно критичните нужди от метилбромид, който позволява да се направи насрещна проверка дали не е надвишено предвиденото за всяка категория нужди количество.

4. Известие до вносителите от 2004 г.

29 На 22 юли 2004 г. Комисията публикува известие до вносителите в Европейския съюз на контролирани озоноразрушаващи вещества, предмет на Регламента (ОВ С 187, стр. 11, наричано по-нататък „известие от 2004 г.“) (вж. също така точка 24 по-горе).

30 Според точка I от него адресати на известие от 2004 г. са предприемачите, които през 2005 г. възнамеряват да внесат в Общността вещества с произход от трети страни, сред които и метилбромид.

31 В точка II от известието от 2004 г. Комисията информира тези предприемачи, че член 7 от Регламента предвижда определянето на лимитите и разпределянето на квотите на производителите и вносителите, включително за метилбромид. Освен това тя посочва:

„Разпределят се квоти за:

а) метилбромид, който се използва за карантинни нужди и обработка на пратки според определението на страните по Монреалския протокол и който се използва за критични нужди в съответствие с решения IX/6, ExI/3 и ExI/4, с всеки друг значим критерий, договорен от страните по Монреалския протокол, и с член 3, параграф 2, подточка ii) от Регламента; използването за карантинни нужди и обработка, както и критичните нужди се одобряват от Комисията съгласно член 18 от Регламента;

[...]“ [неофициален превод]

32 В точка VII от известието от 2004 г. Комисията обръща внимание на предприемачите, които не притежават квота за внос на контролирани вещества за 2004 г. и желаят да подадат заявление за 2005 г., че трябва да се обърнат към нейните служби най-късно до 3 септември 2004 г.

33 В точка VIII от известието от 2004 г. Комисията информира предприемачите, които разполагат с квота за внос на контролирани вещества за 2004 г., че трябва да подадат декларация, като попълнят и изпратят съответните формуляри, които се намират на уебсайта ODS и че „[щ]е бъдат разгледани само заявленията, които [тя] е получила [...] до 3 септември 2004 г.“.

- 34 В точка IX от известието от 2004 г. Комисията посочва, че ще разгледа заявленията и ще определи квоти за внос за всеки вносител и всеки производител. Разпределените квоти ще се обявят на уебсайта ODS и всички заявители ще бъдат информирани за решението с писмо.

5. Заявление на жалбоподателя

- 35 От 1996 г. жалбоподателят внася метилбромид в Европейския съюз от свое име и за сметка на други двама вносители въз основа на прехвърляне на квоти за внос. Квоти за внос са му предоставени в периода между 1996 г. и 2004 г. През 2004 г. са му предоставени 37,46 % от общата квота на Европейския съюз.
- 36 След публикуването на известието от 2004 г. на 30 август 2004 г. жалбоподателят представя на Комисията декларация за получаване именно на квота за метилбромид за критични нужди за 2005 г. С нея той иска да му се предостави квота от 4 500 000 kg с 2 700 000 kg озоноразрушаващ потенциал (ОРП).
- 37 На 10 декември 2004 г. жалбоподателят получава електронно писмо, изпратено от Комисията до всички потребители на уебсайта ODS, в което се съобщава, че „квота[та] за 2005 г. ще бъде на разположение на [нейния] уебсайт [...] на 13 декември 2004 г.“ Уточнява се, че „решението за вноса“ е в процес на изготвяне и че то ще бъде съобщено на всеки вносител веднага след приемането му. Комисията добавя, че всеки осъществен от 1 януари 2005 г. нататък внос ще се приспада от квотата за 2005 г.

- 38 Тъй като повече не получава съобщение от Комисията относно заявената от него квота за внос за 2005 г., на 1 март 2005 г. жалбоподателят изпраща до нея молба да го уведоми в съответствие с член 7 от Регламента и с известието от 2004 г. за решението да му се предостави квота за внос на метилбромид в Европейския съюз за критични нужди през 2005 г. В молбата той посочва, че има право да получи такава квота, тъй като е изпратил заявление на 30 август 2004 г. в съответствие с посочените в известието от 2004 г. изисквания на Комисията. Жалбоподателят споменава електронното писмо на Комисията от 10 декември 2004 г. и напомня, че не е получил никаква допълнителна информация след тази дата, че не му е предоставена неговата квота за внос и че не е получил отговор на заявлението си от 30 август 2004 г.

6. *Обжалваният акт*

- 39 Комисията отговаря на тази молба с писмо от 11 април 2005 г. (наричано по-нататък „обжалваният акт“), с което информира жалбоподателя, че съгласно Регламента вече не е възможно да му се предоставят квоти за внос. В това отношение тя напомня, че обемът на разпределения за индивидуални критични нужди метилбромид е определен според процедурата по член 3, параграф 2, подточка ii) от Регламента и в съответствие с член 18 от Регламента.
- 40 В обжалвания акт Комисията заявява, че съгласно член 3, параграф 2, подточка ii) от Регламента се изисква да се идентифицират потребителите и да се посочат разрешените количества за критични нужди. Затова тя идентифицира като потребители предприемачите, които извършват фумигационна дейност, тъй като, от една страна, член 17, параграф 2 от Регламента задължава държавите-членки да определят изискванията за минимум квалификация на персонала, който работи с метилбромид, а от друга страна — фумигацията е единственото възможно приложение на това вещество. Комисията посочва, че отсега нататък предприемачите, които извършват фумигация, трябва да искат разрешително за внос или за производство на

метилбромид, при условие че нито една страна по Монреалския протокол не разполага със запаси от рециклиран или регенериран метилбромид.

- 41 Комисията също така обяснява, че съгласно член 4, параграф 2, подточка i), буква г) от Регламента осемте вносителя, които са имали право на квоти за внос на метилбромид за контролирани нужди с обем на всяка квота, изчислен в зависимост от историческия пазарен дял през 1991 г., от 1 януари 2005 г. вече не могат да ползват квоти за контролирани нужди от метилбромид.
- 42 Освен това Комисията посочва, че предвиденият в член 4, параграф 2, подточка ii) от Регламента гратисен период не се прилага в настоящия случай на основание на параграфи 4 и 5 от същия член. Всъщност тя счита, че според структурата на член 4 от Регламента параграф 4, подточка i), буква б) има превес. Според Комисията съгласно тази разпоредба след 31 декември 2004 г. се разрешава пускането на пазара и използването на метилбромид от предприемачи, различни от производителите и вносителите, тъй като заявленията, въз основа на които са издадени разрешителни за критични нужди, проявяват правните си последици, считано от 1 януари 2005 г. Според Комисията от това следва, че историческите пазарни дялове вече не представляват правно основание за определяне на вноса на метилбромид за критични нужди.
- 43 Комисията заключава, че квотите за внос са заменени със строго контролирани квоти за критични нужди, които ще се разпределят на предприемачи, извършващи фумигационна дейност, и че европейският пазар е отворен за всеки предприемач, който желае да внася метилбромид, при условие че притежава валидно разрешително за внос на метилбромид за критични нужди.

7. Решение 2005/625/ЕО

- 44 С Решение 2005/625/ЕО на Комисията от 23 август 2005 година за определяне на разрешените за използване за критични нужди количества метилбромид в Европейската общност между 1 януари и 31 декември 2005 г. съгласно Регламента (ОВ L 219, стр. 47) (вж. и точка 24 по-горе) Комисията определя количествата метилбромид, разрешени за използване за критични нужди в Общността между 1 януари и 31 декември 2005 г., съгласно член 3, параграф 2, подточка ii) от Регламента и съгласно критериите, посочени в Решение IX/6.

Производство

- 45 На 31 май 2005 г. жалбоподателят подава настоящата жалба в секретариата на Първоинстанционния съд.
- 46 С отделна молба, подадена в секретариата на Първоинстанционния съд на 18 юли 2005 г., Комисията повдига възражение за недопустимост съгласно член 114, параграф 1 от Процедурния правилник на Първоинстанционния съд. На 16 септември 2005 г. жалбоподателят представя становището си по възражението за недопустимост. С определение от 15 май 2006 г. Първоинстанционният съд (втори състав) постановява, че ще се произнесе по възражението за недопустимост и по съдебните разноски с решението по същество.
- 47 Въз основа на доклада на съдията докладчик Първоинстанционният съд поставя писмени въпроси на жалбоподателя и на Комисията в рамките на процесуално-организационните действия по член 64 от своя процедурен правилник. Страните отговарят в съответния срок.

- 48 Комисията представя писмената си защита в секретариата на Първоинстанционния съд на 26 юни 2006 г.
- 49 В съответствие с член 47, параграф 1 от своя процедурен правилник Първоинстанционният съд решава, че втора размяна на писмени становища не е необходима. Писмената фаза на производството се закрива на 5 юли 2006 г.
- 50 Въз основа на доклада на съдията докладчик Първоинстанционният съд решава да открие устната фаза на производството. В съдебното заседание от 28 ноември 2006 г. Първоинстанционният съд изслушва устните състезания и отговорите на страните на поставените им въпроси.

Искания на страните

- 51 Жалбоподателят моли Първоинстанционния съд:

- да отхвърли изтъкнатите във възражението за недопустимост доводи,

- да обяви жалбата за допустима и основателна или, при условията на евентуалност, да се произнесе по допустимостта с решението по същество, или, при условията на евентуалност, да не се произнася по процесуалната легитимация до постановяването на решението по същество,

- да отмени обжалвания акт,

- да осъди Комисията да му предостави квота за период от дванадесет месеца съгласно член 7 от Регламента,

- да осъди Комисията да заплати съдебните разноски.

52 Комисията моли Първоинстанционния съд:

- да отхвърли жалбата,

- да осъди жалбоподателя да заплати съдебните разноски.

От правна страна

1. По допустимостта

53 Комисията повдига възражение за недопустимост, с което изтъква, че искането за задължителни указания относно предоставянето на квота за внос на жалбоподателя и жалбата за отмяна са недопустими.

По искането за задължителни указания към Комисията да предостави квота за внос на жалбоподателя

Доводи на страните

- 54 Комисията счита, че в съответствие със съдебната практика Първоинстанционният съд няма правомощието да дава задължителни указания на Комисията, когато е сезиран по силата на член 230 ЕО, и следователно искането за задължителни указания е недопустимо.
- 55 Жалбоподателят се позовава на член 233 ЕО и заявява, че в случай на отмяна на обжалвания акт единствената възможност на Комисията да се съобрази с решението е да му предостави 12-месечна квота. Жалбоподателят поддържа, че искането му трябва да се разглежда в този контекст.

Съображения на Първоинстанционния съд

- 56 Следва да се напомни, че в рамките на подадена на основание на член 230 ЕО жалба за отмяна компетентността на общностния съд се свежда до контрол за законосъобразност на обжалвания акт и че в съответствие с постоянната съдебна практика при упражняване на своите правомощия Първоинстанционният съд не може да дава задължителни указания на институциите на Общността (Решение на Съда от 8 юли 1999 г. по дело DSM/Комисия, С-5/93 Р, Recueil, стр. I-4695, точка 36 и Решение на Първоинстанционния съд от 24 февруари 2000 г. по дело ADT Projekt/Комисия, Т-145/98, Recueil, стр. II-387, точка 83). Съгласно член 233 ЕО в случай на отмяна на обжалвания акт съответната институция е длъжна да вземе необходимите мерки за изпълнение на решението за отмяна (Решение на Първоинстанционния съд от 27 януари 1998 г. по дело Ladbroke Racing/Комисия, Т-67/94, Recueil, стр. II-1, точка 200 и Решение по дело ADT Projekt/Комисия, посочено по-горе, точка 84).

- 57 Следователно искането Първоинстанционният съд да даде задължителни указания на Комисията да предостави квота за внос на жалбоподателя трябва да се отхвърли като недопустимо.

По жалбата за отмяна

Доводи на страните

- 58 Комисията изтъква, че обжалваният акт не поражда задължителни правни последици, които могат да засегнат интересите на жалбоподателя и поради това жалбата за отмяна е недопустима.
- 59 Жалбоподателят счита, че жалбата е допустима, но моли Първоинстанционния съд да разгледа делото по същество, преди да се произнесе по допустимостта на жалбата. Той смята, че допустимостта на настоящата жалба не може да се прецени добре, ако преди това не се разгледа спорът по същество.

Съображения на Първоинстанционния съд

- 60 С оглед на доброто правораздаване Първоинстанционният съд счита за уместно при дадените обстоятелства да се произнесе по въпросите по същество, преди да разгледа въпросите по допустимостта (вж. в този смисъл и по аналогия Решение на Съда от 15 март 1984 г. по дело Tradax/Комисия, 64/82, Recueil, стр. 1359, точка 12 и Решение на Първоинстанционния съд от 1 декември 1999 г. по дело Boehringer/Съвет и Комисия, T-125/96 и T-152/96, Recueil, стр. II-3427, точка 58, потвърдено след обжалване с Решение на Съда от 26 февруари 2002 г. по дело Съвет/Boehringer, C-23/00 P, Recueil, стр. I-1873, точка 52).

2. По съществуването на спора

- 61 В подкрепа на жалбата за отмяна жалбоподателят изтъква четири правни основания. С първото правно основание той поддържа, че Комисията не е приложила правилно установената в Регламента правна уредба, а с второто правно основание — че Комисията е нарушила член 7 от Регламента. Тези две правни основания следва да се разгледат заедно. По-нататък с третото си правно основание жалбоподателят твърди, че Комисията е действала извън пределите на определената в член 7 правна уредба и е надвишила правомощията, които Парламентът и Съветът са ѝ предоставили с Регламента. На последно място, с четвъртото си правно основание той изтъква, че Комисията е нарушила принципите на правната сигурност и на защита на оправданите правни очаквания.

По първото и второто правно основание, изведени от неправилното прилагане на съответната правна уредба и от нарушението на член 7 от Регламента

Доводи на страните

- 62 В рамките на своето първо правно основание жалбоподателят изтъква, че като не е предоставила квоти на вносителите, Комисията не е приложила правилно установената в Регламента правна уредба. Потвърждавайки, че от 1 януари 2005 г. само фумигаторите могат да подават заявления за разрешителни за внос на метилбромид и че вносителите вече не могат да ползват квоти, Комисията обърквала разпоредбите на Регламента относно утвърдените квоти и относно процедурата по изчисляване на техния обем с разпоредбите и процедурите за идентифицирането на предприемачите, на които е разрешено да внасят така определените обеми.

- 63 По-конкретно жалбоподателят смята, че съгласно член 3, параграф 2, подточка ii) от Регламента обемът на квотите трябва да се определя от Комисията, като се прилага процедурата по член 18, параграф 2 от Регламента и установените в Решение IX/6 критерии. Той не оспорва, че обемът на разрешените от 1 януари 2005 г. нататък квоти вече няма да се изчислява въз основа на историческите обеми на производството на осемте вносителя.
- 64 Все пак според него това не означава, че вносителите, които преди 1 януари 2005 г. са имали право на квоти за внос на метилбромид за контролирани нужди, могат да бъдат възпрепятствани да продължат своята дейност. Такова тълкуване било несъвместимо с членове 6 и 7 от Регламента, които предоставят на вносителите, а не на потребителите, правото да получат разрешително за внос и да ползват квота с 12-месечен срок на действие. Впрочем съгласно член 4, параграф 5 от Регламента на вносителите можело да се разреши и да прехвърлят правото си на друг вносител.
- 65 Освен това тълкуването на Комисията предполагало, че съществуващите към онзи момент вносители трябва да преустановят своята дейност, тъй като били изключени от предвидената от Комисията нова система за внос. Това накърнявало принципа на свободната стопанска инициатива, който според жалбоподателя принадлежи към общото правно наследство на юрисдикциите на всички държави-членки и е част от общите принципи на общностното право.
- 66 На последно място, тълкуването на Комисията щяло да доведе до нарушение на конкуренцията, а не до нейното насърчаване, тъй като щяло да възпрепятства конкуренцията между вносителите и потребителите на пазара на вноса и продажбата на метилбромид.

- 67 В рамките на своето второ правно основание жалбоподателят изтъква, че член 7 от Регламента налага изрично на Комисията да подчини пускането в свободно обращение на контролирани вещества в Общността, сред които метилбромид, на предоставени пряко на вносителите квоти за всеки период от дванадесет месеца, считано от 31 декември 1999 г.
- 68 Според жалбоподателя в точка IX от известието от 2004 г. Комисията се е съгласила, че е длъжна да предоставя квоти на вносителите. Освен това последвалата кореспонденция потвърждавала, че Комисията знае и приема, че жалбоподателят разполага с индивидуално право да получи персонална 12-месечна квота за 2005 г. Жалбоподателят счита, че без никакво съмнение на основание на вторичното право Комисията е длъжна да му предостави квота. В съответствие с известието от 2004 г. на 30 август 2004 г. жалбоподателят изпраща на Комисията своята декларация, за да получи правото да внася метилбромид за 2005 г.
- 69 Жалбоподателят отбелязва, че в обжалвания акт Комисията не споменава член 7 от Регламента, въпреки че в писмото си от 1 март 2005 г той изрично обосновава искането си с тази разпоредба. Комисията само посочила, че фумигаторите имат възможност да получат квоти за внос, което жалбоподателят не отрича. При все това жалбоподателят оспорва заключението, че вносителите, които преди са имали право на квоти за внос, от 1 януари 2005 г. вече не могат да се ползват от тях, от една страна, а от друга — че квотите на вносителите са заменени с квоти, разпределени на фумигационни предприятия. Той смята, че това твърдение противоречи на член 7 от Регламента и че Комисията нарушава предоставеното с тази разпоредба право на жалбоподателя на квоти за внос.
- 70 Във връзка с първото правно основание Комисията поддържа, че приложимият към вноса на метилбромид правен режим е изменен от 1 януари 2005 г. съгласно член 4, параграф 2, подточка ii) от Регламента. Комисията посочва, че от тази дата Общността е длъжна да забрани използването на метилбромид, освен именно в случаите на критични нужди. В съответствие с Решение IX/6 и с член 3, параграф 2, подточка ii) от Регламента действащият въз основа на

член 4, параграф 2, подточка i) от Регламента правен режим след 31 декември 2004 г. вече не можел да служи за основание за предоставянето на разрешителни за внос. След 1 януари 2005 г. фумигаторите трябвало да поискат такова разрешително, преди да заявят на вносителите като жалбоподателя да внесат количеството метилбромид, за което е издадено разрешителното. Комисията счита, че промяната в положението на жалбоподателя произтича пряко от член 3, параграф 2, подточка ii) от Регламента, с който се слага край на предоставянето на квоти, изчислени на базата на исторически количества. Според Комисията тази промяна обаче по никакъв начин не предполага, че дружества като жалбоподателя трябва да преустановят дейността си.

71 По отношение на второто правно основание Комисията напомня, че според член 7 от Регламента квотите трябва да се разпределят на предприемачите. Тъй като член 7, буква б) от Регламента се отнася до критични нужди, Комисията смята, че той трябва да се чете и разбира в светлината на член 3, параграф 2 от Регламента, когато се определя на кои точно предприемачи трябва да се разпределят квотите за критични нужди от метилбромид, считано от 1 януари 2005 г. При това положение предприемачите, на които трябва да се разпределят квотите, били фумигаторите, а не вносителите. Комисията счита, че член 7 от Регламента следва логиката на член 6, в който се съдържа принципът, че вносът на метилбромид не е свободен, а зависи от получаването и представянето на валидно разрешително за внос. Тези две разпоредби взаимно се допълвали.

72 На последно място Комисията изтъква, че известието от 2004 г. и нейното електронно писмо от 10 декември 2004 г. имат общ характер и се отнасят до всички озоноразрушаващи вещества, без да посочват изрично, че квотите за критичните нужди от метилбромид през 2005 г. ще бъдат разпределени на вносителите. Напротив, Комисията подчертава, че точка II, буква а) от известието от 2004 г. се позовава на член 3, параграф 2, подточка ii) от Регламента и следователно изтъква, че квотите са разпределени в съответствие с тази разпоредба. Освен това в хода на съдебното заседание Комисията отбелязва, че по това позоваване известието от 2004 г. се различава от известието от 2003 г.

Съображения на Първоинстанционния съд

73 На първо място следва да се посочи, че системата, която Комисията въвежда на 1 януари 2005 г., се характеризира с това, че определя фумигаторите за потребители, които могат да се ползват от изключението, отнасящо се до критични нужди, по смисъла на член 3, параграф 2, подточка ii) от Регламента. На основание на член 7 от Регламента Комисията също така решава, че вносителите вече няма да ползват квоти за внос, а през 2005 г. квотите ще се разпределят на фумигаторите в качеството им на потребители. Системата предвижда, че извършването на внос изисква да е предоставено разрешително не само на фумигатора, но и на вносителя. На последно място, в рамките на новата система Комисията решава да ограничи извършвания от вносителите внос на метилбромид за всеки отделен случай, като разрешителните се предоставят само ако са изпълнени условията за пускане на пазара, посочени в член 4, параграф 4, подточка i), буква б), второ тире от Регламента. По-конкретно, вече е невъзможно вносителите да си създават запаси от метилбромид, предназначен за продажба на потребителите.

74 Що се отнася до претендираното нарушение на член 7 от Регламента и до твърдението на жалбоподателя, че системата, която Комисията въвежда на 1 януари 2005 г., не представлява правилно прилагане на съответните разпоредби от Регламента, следва най-напред да се напомни, че текстът на член 7 от Регламента, който урежда не само вноса на метилбромид, но и вноса на всички контролирани вещества с произход от трети страни, не уточнява, че квотите за внос трябва да се разпределят на вносителите, а гласи, че те трябва да се предоставят на предприемачите —термин, който съгласно даденото в член 2 от Регламента определение се отнася до лицата, които произвеждат, рециклират, използват, внасят и изнасят контролирани вещества. Следователно текстът на член 7 от Регламента предоставя на Комисията възможността да избере кои категории от посочените в член 2 от Регламента предприемачи, сред които са и фумигаторите в качеството им на потребители, ще получават квоти въз основа на тази разпоредба. От това следва, че член 7 не задължава Комисията да предоставя квоти за внос на вносителите.

- 75 На второ място следва да се посочи, че член 3, параграф 2, подточка i), буква г) от Регламента забранява производството на метилбромид след 31 декември 2004 г. Освен това в параграф 2, подточка ii) от същия член се предвижда, че Комисията прилага посочените в Решение IX/6 критерии, с цел да се определят всяка година всички критични нужди, за чието задоволяване биха могли да се разрешат производството, вносът и употребата на метилбромид в Общността след 31 декември 2004 г., разрешените количества и видове употреба и тези потребители, които могат да се ползват от изключението, отнасящо се до критични нужди. Член 3, параграф 2, подточка ii) от Регламента също така гласи, че производството и вносът се разрешават само ако няма подходящи алтернативи или страните по Монреалския протокол не разполагат с рециклиран или регенериран метилбромид.
- 76 Необходимо е също така да се напомни, че член 4, параграф 2, подточка i), буква г) от Регламента забранява пускането на пазара на контролирани вещества след 31 декември 2004 г., освен при спазване на условията по параграфи 4 и 5. Параграф 4, подточка i), буква б), второ тире предвижда, че забраната по параграф 2, подточка i), буква г) не се прилага за пускане на пазара или употреба на метилбромид, ако той се използва за критични нужди, заявени от лицензираните потребители, посочени в член 3, параграф 2 от Регламента.
- 77 От това следва, че в съответствие с тези две разпоредби от Регламента използването и пускането на пазара на метилбромид през 2005 г. е строго ограничено до критични нужди. От тези разпоредби личи, че метилбромидът трябва да е на разположение в Общността само в случай на конкретна критична нужда.
- 78 На трето място е необходимо да се напомни, че в член 6, параграф 1 от Регламента се предвижда, че вносът на метилбромид в Общността подлежи на разрешително за внос, но без да се уточнява нито на кого се издават тези разрешителни, нито какъв брой от тях се предоставят за всяка сделка по внос. Следователно предоставянето на две разрешителни за всеки внос — първо на

потребителя и след това на вносителя, както се предвижда съгласно системата, която Комисията въвежда на 1 януари 2005 г., е в съответствие с тази разпоредба. Освен това членове 6 и 7 от Регламента са допълващи се разпоредби, в смисъл че и двата се отнасят изцяло до контрола и до ограничаването на количествата на внасяните в Общността контролирани вещества.

79 Следователно с оглед на предвидените в членове 3 и 4 от Регламента ограничения на производството, употребата и пускането на пазара на метилбромид от структурата на Регламента следва, че целта на членове 6 и 7 от него е да се гарантира, че вносът на метилбромид няма да надвишава конкретно идентифицирани, строго определени критични нужди.

80 Ето защо възприетото от Комисията тълкуване на членове 3, 4, 6 и 7 от Регламента, въз основа на което тя вече не предоставя квоти за внос на вносителите и ограничава вноса на метилбромид за всеки отделен случай, възпрепятствайки по този начин създаването на запаси при вносителите, осигурява полезното действие на тези разпоредби, както и последователното им прилагане в съответствие със структурата и целите на Регламента, който е насочен именно към ограничаването на производството и използването на метилбромид с цел защита на озоновия слой.

81 Този анализ не се засяга от факта, че член 7 от Регламента не предвижда изрично режимът на прилагането му по отношение на метилбромида да бъде изменен на 1 януари 2005 г. От изложеното в точки 74—80 по-горе следва, че Комисията не обърква, както твърди жалбоподателят, два различни правни режима, а именно режима по членове 3 и 4 от Регламента с режима по членове 6 и 7 от Регламента, а правилно тълкува всички тези разпоредби в съответствие със структурата на Регламента.

82 Освен това що се отнася до правното основание, изведено от нарушението на член 4, параграф 5 от Регламента, който позволява на всеки вносител с право да пуска на пазара контролирани вещества да прехвърли това право на други лицензирани в Общността вносители, трябва да се напомни, че в съответствие с член 4, параграф 2, подточка i), буква г) от Регламента след 31 декември 2004 г. производителите и вносителите нямат право да пускат на пазара метилбромид, с изключение на разрешените за всеки отделен случай количества по силата на член 4, параграф 4, подточка i), буква б), второ тире и на член 3, параграф 2, подточка ii) от Регламента. От това следва, че правото на прехвърляне, което през 2005 г. вносителите черпят от член 4, параграф 5 от Регламента, е ограничено само до разрешените за всеки отделен случай количества, от една страна, а от друга — че вносителите могат да упражняват това право на ограничено прехвърляне, без да разполагат с квота за внос, както потвърди жалбоподателят в хода на съдебното заседание. Следователно член 4, параграф 5 от Регламента не задължава Комисията да предоставя квоти за внос на вносителите.

83 С оглед на изложеното дотук се налага изводът, че Комисията не е била длъжна по силата на Регламента да предостави на жалбоподателя в качеството му на вносител квота за внос през 2005 г. и че новата система, която тя въвежда от 1 януари 2005 г., представлява правомерно прилагане на членове 3, 4, 6 и 7 от Регламента в съответствие с тези разпоредби. При тези условия не е необходимо да се разглежда въпросът дали Комисията е можела да постъпи другояче и да продължи да предоставя квоти за внос на вносителите след 31 декември 2004 г.

84 Що се отнася до позоваването на жалбоподателя на известието от 2004 г., следва да се напомни уточнението на Комисията в точка II от него, че през 2005 г. предвидените в член 7 от Регламента квоти за внос на метилбромид, използван за критични нужди, ще се разпределят в съответствие с Решение IX/6 и с член 3, параграф 2, подточка ii) от Регламента, който предвижда, че производството и вносът се разрешават само ако няма подходящи алтернативи или страните не разполагат с рециклиран или регенериран метилбромид. Освен това в хода на съдебното заседание Комисията посочва, че с позоваването на Решение IX/6 и на член 3, параграф 2, подточка ii) от Регламента известието от 2004 г. се различава от текста на съответното известие от 2003 г., което не съдържа такова позоваване. Затова въз основа на известието от 2004 г. съобразителният читател, какъвто е

жалбоподателят, е в състояние да стигне до извода, че Комисията има намерение през 2005 г. вече да не прилага член 7 от Регламента по същия начин като през 2004 г. и че предоставянето на квоти за внос през 2005 г. ще се извършва в съответствие с Решение IX/6 и с член 3, параграф 2, подточка ii) от Регламента. На последно място, текстът на точки II и IX от известието от 2004 г., доколкото се отнася до производителите и вносителите, а не до фумигаторите, се обяснява с факта, че известието от 2004 г. се отнася до всички озоноразрушаващи вещества, както изтъква Комисията, и че специфичният случай на метилбромид не е предмет на специално третиране. Затова Първоинстанционният съд счита, че известието от 2004 г. не поставя под въпрос решението на Комисията да не предостави квота за внос на жалбоподателя през 2005 г.

85 По-нататък се налага изводът, че доводите, които жалбоподателят черпи от електронното писмо от 10 декември 2004 г., не могат да се приемат. Следва да се напомни, че не става въпрос за изпратено лично на жалбоподателя електронно писмо в уверение на това, че ще получи индивидуална квота за метилбромид за критични нужди, а за електронно писмо до всички потребители на уебсайта ODS, с което се съобщава за публикуването на всички квоти за всички контролирани вещества и за всички нужди. От това следва, че електронното писмо не е в противоречие с възприетото от Комисията тълкуване на Регламента.

86 Първоинстанционният съд също така не смята за възможно да се приеме, че възприетото от Комисията тълкуване на Регламента води до нарушение на конкуренцията на пазара. Всъщност обратно на твърденията на жалбоподателя, вносителите не са възпрепятствани да се конкурират с фумигаторите на пазара на вноса и продажбата на метилбромид. Както изтъква Комисията, настъпилата на 1 януари 2005 г. промяна в никакъв случай не предполага, че дружествата като жалбоподателя трябва да преустановят дейността си. Промяната означава единствено че тези търговци не могат повече да искат разрешителни за внос, за да създадат запаси от този продукт, който по-нататък да продават на действителните потребители.

- 87 На последно място следва да се напомни, че според постоянната съдебна практика правото на свободна стопанска инициатива не е абсолютно, а трябва да се разглежда във връзка с неговата обществена функция. Следователно могат да се налагат ограничения, при условие че отговарят на преследваните от Общността цели от общ интерес и че не представляват по отношение на следваната цел непропорционална и нетърпима намеса, която би могла да накърни самата същност на гарантираните по този начин права (Решение на Съда от 13 юли 1989 г. по дело Wachauf, 5/88, Recueil, стр. 2609, точки 17 и 18 и Решение на Съда от 30 юни 2005 г. по дело Alessandrini и др./Комисия, C-295/03 P, Recueil, стр. I-5673, точка 86).
- 88 В настоящия случай новата система, която Комисията въвежда на 1 януари 2005 г., променя единствено условията за упражняване на дейността по внос на метилбромид и не предполага, че жалбоподателят трябва да преустанови дейността си. Впрочем дори и да се предположи, че тази система може да се разглежда като ограничение, Първоинстанционният съд отбелязва, че в случая общият интерес, следван от Общността, е защитата на озоновия слой и че при всички положения евентуалното ограничение е обосновано поради факта, че става дума за прилагане на Регламента в съответствие с неговите разпоредби (точки 74—83 по-горе), което не може да се приеме нито за непропорционално, нито за нетърпимо, нито за накърняване на самата същност на това право, щом жалбоподателят може да продължи да упражнява предишната си икономическа дейност.
- 89 С оглед на изложеното дотук първото и второто правно основание трябва да се отхвърлят.

По третото правно основание, изведено от липсата на компетентност (акт ultra vires)

Доводи на страните

- 90 Жалбоподателят счита, че като не му е предоставила квота за внос на метилбромид в Европейския съюз, Комисията е действала извън пределите на

определената в член 7 от Регламента правна уредба и е надвишила правомощията, които Парламентът и Съветът са ѝ предоставили с него.

- 91 Според него от постоянната съдебна практика следва, че приета в съответствие с разпоредбите на даден основен регламент изпълнителна мярка трябва да се отмени, когато с нея се променя обхватът на наложените задължения, без да се използва съответната предвидена в Договора законодателна процедура. Когато се оказва, че изпълнителната мярка има дерогиращо действие, тъй като определя различни критерии от изискваните съгласно основния акт, тя не може да се приеме без предварителна консултация с Парламента.
- 92 Освен това в настоящия случай член 7 от Регламента налага на Комисията задължението да предоставя квоти за внос за пускане в свободно обращение на метилбромид в Общността. Единствен общностният законодател бил овластен да реши, че след 31 декември 2004 г. на вносителите не трябва да се предоставят квоти за внос. До вземането на такова решение Комисията трябвало да продължи да предоставя квоти за внос, като всеки отказ от нейна страна бил незаконосъобразен.
- 93 Комисията счита, че третото правно основание е повторение на второто и препраща към съображенията, които е изложила във връзка с него. Все пак тя подчертава, че всъщност с Решение 2005/625 е определила квотите за метилбромид, предназначени за критични нужди, и отбелязва, че жалбоподателят е получил разрешителни за внос и е бил в състояние да упражнява своята дейност.

Съображения на Първоинстанционния съд

- 94 Следва да се припомни, че при разглеждането на първото и второто правно основание Първоинстанционният съд приема, че член 7 от Регламента не

задължава Комисията да предостави на жалбоподателя квота за внос за 2005 г. и че прилагането на Регламента от Комисията в рамките на въведената на 1 януари 2005 г. нова система е съвместимо с неговите разпоредби. Впрочем доколкото с обжалвания акт на жалбоподателя се съобщава, че при новата система вече не може да получава квота за внос, този акт представлява мярка, която Комисията законосъобразно е взела на основание на Регламента, а не е акт *ultra vires*. Следователно с обжалвания акт Комисията не изнема правомощията нито на Съвета, нито на Парламента.

95 Следователно третото правно основание трябва да се отхвърли.

По четвъртото правно основание, изведено от нарушение на принципа за защита на оправданите правни очаквания и принципа на правната сигурност

Доводи на страните

— Доводи на жалбоподателя

96 Жалбоподателят изтъква, че като не признава правото му да получи квота за внос на основание на член 7 от Регламента, на известието от 2004 г. и на изпратените след това електронни писма, Комисията не е отговорила на оправданите правни очаквания на жалбоподателя да получи квота за внос и е нарушила принципа на правната сигурност.

- 97 Според жалбоподателя принципът на правната сигурност предполага, че правните субекти не се намират в положение на несигурност, що се отнася до техните права и задължения, че общностните правила определят по сигурен и недвусмислен начин правата на лицата, до които се отнасят, и че се вземат мерки, за да се гарантира, че правните положения и отношения, които тези норми уреждат, остават предвидими. В настоящия случай отказът на Комисията да предостави квоти за внос на жалбоподателя и решението ѝ да замени квотите на вносителите с разпределени на потребителите квоти направило цялата система за внос на метилбромид в Европейския съюз непредвидима и противоречаща на Регламента.
- 98 Според жалбоподателя понятието за оправдани правни очаквания е важно следствие от принципа на правната сигурност и изисква да не се лъжат очакванията на тези, които действат добросъвестно въз основа на закона, какъвто е или какъвто изглежда. Съдебната практика потвърждава, че когато не противоречи на действащата правна уредба и не изисква упражняване на право на преценка, сама по себе си административната практика или проявяваната от администрацията търпимост може да породи оправдани правни очаквания у заинтересованите лица, без да е необходимо очакванията непременно да се основават на съобщение с общо приложение (Решение на Съда от 1 октомври 1987 г. по дело Обединено кралство/Комисия, 84/85, Rescuil, стр. 3765 и Определение на председателя на Съда от 10 юни 1988 г. по дело Sofrimport/Комисия, C-152/88 R, Rescuil, стр. 2931; Решение на Първоинстанционния съд от 28 септември 2004 г. по дело МСИ/Комисия, T-310/00, Rescuil, стр. II-3253, точка 112).
- 99 Оправданите правни очаквания на жалбоподателя да получи квота за внос на метилбромид през 2005 г. произтичали от ясния текст на член 7 от Регламента и от писмените изявления на Комисията, сред които известието от 2004 г. и различните ѝ електронни писма, адресирани до жалбоподателя. Жалбоподателят посочва, че въз основа на тези правни очаквания подал своята декларация за 2004 г. и оправдано очаквал да му се предостави квота за внос за 2005 г. Като отказала да му предостави квота за внос на метилбромид за 2005 г., Комисията излъгала оправданите правни очаквания на жалбоподателя.

— Доводи на ответника

100 Комисията счита, че жалбоподателят не е получавал конкретни гаранции, че ще му се предостави квота за пускането в свободно обращение на метилбромид през 2005 г. Тя също така смята, че предпазливият и съобразителен икономически оператор, какъвто е жалбоподателят, е знаел или е трябвало да знае, че от 1 януари 2005 г. се забранява пускането на пазара и използването на метилбромид за собствени нужди, тъй като това се предвижда в член 4, параграф 2, подточка i), буква г) от Регламента. Комисията счита, че жалбоподателят е знаел и че след тази дата ще се разрешават само критичните нужди от метилбромид в съответствие с член 4, параграф 4, подточка i), буква б) от Регламента. Според Комисията от това следва, че жалбоподателят е знаел, че от 1 януари 2005 г. вече не може да се прилага въведената въз основа на член 4, параграф 2, подточка i), букви а)—в) от Регламента система, според която на регистрираните вносителите се предоставят квоти въз основа на референтните количества за 1991 г. Комисията смята, че жалбоподателят е очаквал системата за квоти и условията за разпределянето им за критични нужди от метилбромид да се променят, считано от тази дата.

Съображения на Първоинстанционния съд

101 На първо място, що се отнася до твърдяното нарушение на принципа за защита на оправданите правни очаквания, следва в самото начало да се напомни, че член 7 от Регламента, в който се посочват единствено предприемачите, а не вносителите, не гарантира на последните предоставяне на квоти и че от членове 3, 4 и 6 от Регламента също не произтичат оправдани правни очаквания като изтъкваните от жалбоподателя.

102 Освен това в точка 84 по-горе се посочва, че позоваването в точка II от известието от 2004 г. на Решение IX/6 и на член 3, параграф 2, подточка ii) от Регламента показва, че след 1 януари 2005 г. предоставянето на квоти за износ

ще се извършва в съответствие с тези разпоредби. Нещо повече, в точка 84 по-горе се приема, че по това позоваване известието от 2004 г. се различава от текста на съответното известие от 2003 г. и затова съобразителният читател, както е жалбоподателят, е в състояние от известието от 2004 г. да стигне до извода, че през 2005 г. Комисията има намерение да измени дотогавашната си практика. Следователно трябва да се заключи, че известието от 2004 г. не гарантира на вносителите предоставянето на квоти за внос.

- 103 Следва да се отбележи, че както изтъква Комисията, съгласно съдебната практика предпазливият и съобразителен икономически оператор, който е в състояние да предвиди приемането на общностна мярка от естество да засегне неговите интереси, не може да се позовава на принципа за защита на оправданите правни очаквания, когато тази мярка бъде приета (Решение на Съда от 22 юни 2006 г. по дело Белгия и Fogum 187/Комисия, С-182/03 и С-217/03, Recueil, стр. I-5479, точка 147 и Решение на Първоинстанционния съд от 16 октомври 1996 г. по дело Efisol/Комисия, T-336/94, Recueil, стр. II-1343, точка 31). В това отношение следва да се напомни, че жалбоподателят е един от осемте вносителя, които до 2004 г. са били единствените с право да внасят метилбромид в Общността, и че всяка промяна в приложимия към метилбромида правен режим е от голямо икономическо значение за неговата дейност във връзка с вноса. При тези обстоятелства Първоинстанционният съд счита, че предприемач в неговото положение, който полага грижа на добър търговец, би трябвало да поиска точни сведения за предстоящите промени. В това отношение следва да се напомни, че жалбоподателят признава, че въз основа на член 3 и 4 от Регламента е очаквал на 1 януари 2005 г. да настъпят промени в приложимия към метилбромида режим.
- 104 Следователно при обстоятелствата в настоящия случай жалбоподателят е бил длъжен да полага грижа на добър търговец.
- 105 Следва да се напомни, че според съдебната практика никой не може да се позовава на нарушение на принципа за защита на оправданите правни очаквания, ако администрацията не му е предоставила конкретни гаранции (Решение по дело Белгия и Fogum 187/Комисия, посочено по-горе, точка 147 и Решение по дело Efisol/Комисия, посочено по-горе, точка 31). В настоящия случай Комисията основателно изтъква, че не е дала конкретни гаранции на жалбоподателя.

- 106 От съдебната практика следва, че при липсата на сведения в обратен смисъл дадена публично оповестена предходна административна практика на Комисията може да породи оправдани правни очаквания за прилагането на същите правила особено когато съобщенията на съответната общностна институция не се различават от предходните (Решение по дело МСI/Комисия, посочено по-горе, точка 112; вж. в този смисъл и Решение по дело Обединено кралство/Комисия, посочено по-горе, точки 9—27, Определение по дело Sofrimport/Комисия, посочено по-горе, точки 17—23). При все това тези принципи в случая не могат да се приложат. Всъщност в настоящото дело точка II от известието от 2004 г. се различава по позоваването на Решение IX/6 и на член 3, параграф 2, подточка ii) от Регламента, съгласно които през 2005 г. квотите за внос ще се предоставят не според предходната практика на Комисията, а в съответствие с тази разпоредба.
- 107 На последно място следва да се напомни, че електронното писмо на Комисията от 10 декември 2004 г. е изпратено до всички потребители на уебсайта ODS и че с него се съобщава за публикуването на всички квоти, за всички контролирани вещества и за всички нужди. От това следва, че с него не се дават никакви гаранции на жалбоподателя, че ще му се предостави индивидуална квота за метилбромид за критични нужди. Доколкото жалбоподателят се позовава и на други електронни писма на Комисията, следва да се отбележи, че в настоящото дело той не е представил никакво доказателство във връзка с това и дори не е посочил електронните писма, на които се позовава.
- 108 На второ място, що се отнася до твърдяното нарушение на принципа на правната сигурност, следва да се изтъкне, че съгласно съдебната практика този принцип представлява основен принцип на общностното право, който изисква правната уредба да бъде ясна и точна, така че правните субекти да могат да се запознаят по недвусмислен начин със своите права и задължения и да действат съобразно с тях. Когато обаче тази правна уредба се характеризира с известна неяснота по отношение на своя смисъл и обхват, следва да се прецени дали съответната правна норма съдържа двусмисленост, която да попречи на правните субекти с достатъчна сигурност да отхвърлят евентуалните съмнения относно обхвата или смисъла на тази норма (вж. в този смисъл Решение на Съда от 14 април 2005 г. по дело Белгия/Комисия, C-110/03, Recueil, стр. I-2801, точки 30 и 31).

- 109 В настоящия случай следва да се приеме за установено, че с оглед главно на разпоредбите на Регламента (вж. точки 74—83 по-горе), а и на текста на известието от 2004 г. (вж. точки 84 и 102 по-горе), нито отказът за предоставяне на претендираната от жалбоподателя квота за внос, нито замяната на предоставяните на вносителите квоти за внос с предоставяни на потребителите квоти са били непредвидими за вносителите, намиращи се в положението на жалбоподателя. От това следва, че нито Регламентът, нито известието от 2004 г. пречат на правните субекти с достатъчна сигурност да отхвърлят евентуалните съмнения относно обхвата или смисъла на член 7 от Регламента.
- 110 С оглед на изложеното дотук четвъртото правно основание следва да се отхвърли.
- 111 Тъй като бяха отхвърлени четирите правни основания, изтъкнати от жалбоподателя в подкрепа на неговото искане за отмяна на обжалвания акт, това искане трябва да се обяви за неоснователно, без да е необходимо Първоинстанционният съд да се произнася по повдигнатото от Комисията възражение за недопустимост.
- 112 При тези условия жалбата трябва изцяло да се отхвърли.

По съдебните разноси

- 113 По смисъла на член 87, параграф 2 от Процедурния правилник загубилата делото страна се осъжда да заплати съдебните разноси, ако е направено такова искане. След като жалбоподателят е загубил делото, той трябва да бъде осъден да заплати съдебните разноси съгласно исканията на Комисията.

По изложените съображения

ПЪРВОИНСТАНЦИОННИЯТ СЪД (втори състав)

реши:

- 1) **Отхвърля жалбата.**
- 2) **Жалбоподателят понася направените от него съдебни разноски и тези на Комисията.**

Pirrung

Forwood

Papasavvas

Постановено в открито съдебно заседание в Люксембург на 22 май 2007 година.

E. Coulon

J. Pirrung